

يۈسۈپجان ئەيسا

ۋىسال

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

يۈسۈپجان ئەيسا

(رومان)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئايگۈل ھاشىم
مەسئۇل كوررېكتورى: رەناگۈل ئابلىمىت
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالىھ

ۋىسال

يۈسۈپجان ئەيسا

* * *

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
ئۈرۈمچى كاڭلىن قەغەزچىلىك - مەتبەئەچىلىك شىركىتىدە بېسىلدى

فورماتى: 850×1168 مىللىمېتىر، 1/32

باسما تاۋىقى: 13.437 قىستۇرما ۋارىقى: 2

2005 - يىلى 4 - ئاي 1 - نەشرى

2005 - يىلى 4 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 1—3000

ISBN 7—228—09322—4

باھاسى: 19:60 يۈەن

图书在版编目(CIP)数据

相聚/玉斯甫·艾沙编。—乌鲁木齐:新疆人民出版社,2005.1

ISBN 7-228-09322-4

I. 相… II. 玉… III. 长篇小说—中国—当代—
维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2005)第 01072 号

责任编辑: 阿依古丽·阿西木

责任校对: 热娜古丽·阿布里米提

封面设计: 艾克拜尔·沙力

相聚(维吾尔文)

玉斯甫·艾沙 著

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号 邮编:830001)

新疆新华书店发行

康林纸业印务有限公司印刷

850×1168 毫米 32 开本 13.437 印张 2 插页

2005 年 4 月第 1 版 2005 年 4 月第 1 次印刷

印数:1—3000

ISBN 7-228-09322-4 定价:19.60 元

مۇھەررىردىن

يۈسۈپجان ئەيسا 1926 - يىلى 6 - ئايدا قازاقىستاننىڭ ئۇيغۇر رايونى ئاقسۇ يېزىسىدا دېھقان ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. 1933 - يىلىدىن 1940 - يىلىغىچە چاپچال ناھىيە جاغىستاي يېزىسى «بىرلىك مەكتەپ»، 1940 - يىلىدىن 1943 - يىلىغىچە غۇلجا شەھىرىدىكى ئىلى مىللەتلەر گىمىنازىيىسىدە ئوقۇغان.

1943 - يىلىدىن 1944 - يىلى 11 - ئايغىچە چاپچال ناھىيە قاينۇق يېزا باشلانغۇچ مەكتەپتە ئىلمىي مۇدىر، مۇدىر بولۇپ ئىشلىگەن. 1944 - يىلى «ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى» پارتلاش بىلەن ئۇنىڭغا پىدائىي بولۇپ قاتناشقان. 1944 - يىلى 11 - ئايدىن 1947 - يىلىغىچە غۇلجا شەھىرىدىكى 2 -، 3 - شۆبە ساقچى ئىدارىسىدە كاتىپ بولۇپ ئىشلىگەن. 1947 - يىلىدىن 1948 - يىلىغىچە ئۈچ ۋىلايەتلىك ئىچكى ئىشلار نازارىتىدە مەسئۇل تەرگەۋچى، 1948 - يىلىدىن 1949 - يىلىغىچە توققۇزتارا ناھىيىلىك ج خ ئىدارىسى، كۈ-نەس ناھىيىلىك ج خ ئىدارىسىدە تەرگەۋ بۆلۈمچە باشلىقى، 1949 - يىلىدىن 1950 - يىلىغىچە ئۈچ ۋىلايەتلىك ئىچكى ئىشلار نازارىتى نوپۇس بۆلۈمىنىڭ مۇئاۋىن باشلىقى بولغان. 1950 - يىلىدىن 1951 - يىلىغىچە غەربىي شىمال جامائەت خەۋپسىزلىكى مەكتىپىدە ئوقۇغان. 1951 - يىلىدىن 1956 - يىلىغىچە سابىق ئۈرۈمچى ۋىلايەتلىك ج خ باشقارمىسى سىياسىي قوغداش بۆلۈمىنىڭ باشلىقى؛ 1956 - يىلىدىن 1957 - يىلى.

غىچە تۇرپان ناھىيىلىك ج خ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى؛ 1957 - يىلىدىن 1958 - يىلىغىچە پىچان ناھىيىلىك ج خ ئىدارىسىنىڭ باشلىقى؛ 1958 - يىلىدىن 1957 - يىلىغىچە ئۈرۈمچى ۋىلايەتلىك ج خ باشقارمىسى سىياسىي قوغداش بۆلۈمىنىڭ باشلىقى بولغان؛ 1959 - يىلىدىن 1961 - يىلىغىچە ئاپتونوم رايونلۇق ج خ نازارىتى مەدەنىيەت قوغداش باشقارمىسىنىڭ مۇئاۋىن باشقارما باشلىقى بولغان؛ 1981 - يىلىدىن 1987 - يىلىغىچە 3 - تۈرمىنىڭ مۇئاۋىن تۈرمە باشلىقى بولۇپ ئىشلەپ، 1987 - يىلى دەم ئېلىشقا چىققان.

خىزمەت جەريانىدا «پىدائىي»، «ساداقەت»، غەربىي شىمالنى ئازاد قىلىش، خاتىرە ئوردىنى، ئاپتونوم رايونلۇق پارتكوم، خەلق ھۆكۈمىتى تارقاتقان شىنجاڭدا 30 يىل خىزمەت قىلغانلار خاتىرە ئوردىنى، مەركىزىي ئەدلىيە مىنىستىرلىقى تەرىپىدىن بېرىلگەن 30 يىللىق ئەدلىيە خىزمەت خاتىرە ئوردىن - مېدالىرى بىلەن تەقدىرلەنگەن.

ئۇ ئالدىراش خىزمەت مۇھىتىدىمۇ ئەدەبىي ئىجادىيەتكە ۋاقىت چىقىرىپ، ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى، ئەخمەتجان قاسىمى، ئىسھاقبېكلىر ھەققىدە بىرمۇنچە ئەسلىمىلەرنى، ئەخمەتجان قاسىمىنىڭ ئىش - ئىزلىرى تەسۋىرلەنگەن 32 پارچە ھېكايە، «مەرىپەتپەرۋەر ھېزىزەم ئاخۇنۇم»، «ئاشۇ يىللاردا»، «چۆلگە ئاققان شەربەت» قاتارلىق ماقالىلەرنى يېزىپ، ھەرقايسى گېزىت - ژۇرناللاردا ئېلان قىلدۇرغان. بۇلارنىڭ ئىچىدە ئەخمەتجان قاسىمى ھەققىدىكى ھېكايىلىرى ئوقۇرمەنلەر ئارىسىدا خېلى كۈچلۈك تەسىر پەيدا قىلدى ھەمدە «ئەخمەتجان قاسىمى ھەققىدە ھېكايىلەر» ناملىق توپلامغا كىرگۈزۈلدى. قولىڭىزدىكى «ۋىسال» رومانىنى ئۇ 1988 - يىلىدىن باشلاپ يېزىشقا

كېرىشىپ، قايتا - قايتا ئۆزگەرتىش، پىششىقلاش ئارقىلىق كەڭ ئوقۇرمەنلەرگە سۇندى.

ئۇنىڭ بۇ رومانىدا بىر جۈپ ياشنىڭ پاك مۇھەببىتىنى يىپ ئۇچى قىلغان ئاساستا، «ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابى» مەزگىلىدىكى تارىخىي ۋەقەلەر جانلىق تەسۋىرلەپ بېرىلگەن. ئەسەرنىڭ ۋەقە-لىكى قىزىقارلىق ھەم تەسىرلىك، چىنلىق تۇيغۇسى كۈچلۈك بولۇپ، ئوقۇرمەنلەرنى ئەينى يىللاردىكى مۇھىت ئىچىگە باشلاپ كىرەلەيدۇ.

مۇندەرىجە

1	مۇقەددىمە
1	بىرىنچى قىسىم ئەجەل ھودۇقۇشىدا
2	بىرىنچى باب
22	ئىككىنچى باب
57	ئۈچىنچى باب
72	تۆتىنچى باب
89	بەشىنچى باب
107	ئالتىنچى باب
154	ئىككىنچى قىسىم قىساس
155	بىرىنچى باب
229	ئىككىنچى باب
260	ئۈچىنچى باب
296	تۆتىنچى باب
311	بەشىنچى باب
347	ئۈچىنچى قىسىم مەخگۈلۈك مۇھەببەت

بىرىنچى قىسىم

ئەجەل ھودۇقۇشىدا

بىرىنچى باب

1

گۈزەل ئەۋلىيا چوققىسىنىڭ شىمالىي ئېتىكىگە جايلاشقان بۇ يېزىنىڭ ئالدى ساي بولۇپ، سايدا بۇلاق سۇلىرىنىڭ قوشۇلۇشىدىن ھاسىل بولغان سۈيسۈزۈك ئېقىن ئېقىپ تۇراتتى. ساي بويىدىكى كۆپكۈك چىمەنزارلىقتا ئوتلاپ يۈرگەن ئوغلاق - قوزا، ئات - كالىلارنىڭ ئاۋازلىرى تاغ سۈيىنىڭ ئۆركەش ياساپ ئېقىشلىرىغا قوشۇلۇپ، مۇڭلۇق كۈي ھاسىل قىلاتتى. باغلاردىكى ئالما، ئۆرۈك، نەشپۈت چېچەكلىرى، رەڭمۇ رەڭ ئېچىلىپ كەتكەن گۈللەرنىڭ پۇراقلىرى تاغنىڭ مەيىن شامىلىغا قوشۇلۇپ، جانغا راھەتتە خىش ئاتا قىلاتتى. يېزىنىڭ شىمالىي تەرىپىگە جايلاشقان ئەۋلىيا چوققىسى خۇددى ئۆيىنىڭ تۆرىدە ياداشقان قۇرۇپ ئولتۇرغان، ئاپئاق ساقال بوۋاي. دەك تارىخنىڭ ئۆلمەس گۇۋاھچىسى سۈپىتىدە كەڭ ۋادىغا نەزەر تاشلاپ تۇراتتى. تەرەپ - تەرەپتىن كەلگەن زىيالىيلار، شائىر-لار، ئەدىبلەر مۇشۇ يېزىغا كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ كەلگۈسى ئۈمىد - ئارزۇ پىلانلىرىنى باشلىغانىدى. شۇلارنىڭ بىرىسى ئەلپاتتا ئاكا ئىدى. ئۇ ئالمائاتادىكى سوپى زارۋات ئالىي تېخنىكومىنى ئەلا نەتىجە بىلەن تۈگىتىپ، 1907 - يىلى ئۆز يېزىسىغا كۆچۈپ كەلدى. ئەينى ۋاقىتتا يېزا خەلقىنى قاراڭغۇلۇق، ساۋاتسىزلىق، خۇراپاتلىق قارا تۇمانى قاپلاپ تۇراتتى.

ئەلپاتتا ئاكا يېزىدىكى ئىلغار كىشىلەرنىڭ قوللىشى بىلەن مەسچىت يېنىدىكى ئىككى ئېغىز ۋەخپە ئۆيىنى تۈزەشتۈرۈپ ئىككى سىنىپ يېڭىچە پەننىي مەكتەپ ئاچتى. شۇنىڭدىن باشلاپ، يېزىدا ئىلىم - مەرىپەت گۈللىرى ئېچىلىشقا باشلىدى. 1908 - يىلى مىسماخان ئانا تۇنجى ئوغلى پولاتنى تۇغدى. مىسماخان ئۇنىڭدىن كېيىن ئىككى ئوغۇل، بىر قىز تۇغقان بولسىمۇ، قىزىل چىقىش، چېچەك چىقىش سەۋەبلىرى بىلەن تۈگەپ كەتتى. پولات كىچىكىدىن تارتىپلا ئەخلاقلىق، ئەقىللىق، زېرەك بولۇپ ئۆستى. ئۇ بىر نەۋرە تۇغقىنى گۈلنار بىلەن چىقىشىپ ئۆتەتتى ھەم ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ئوينىتتى. ئۇلار مەكتەپ يېشىغا يەتكەندىن كېيىن ئەلپاتتا ئاكا ھەر ئىككىسىنى مەكتەپ تەربىيىسىگە ئېلىپ ئوقۇتتى، ئۇلار ئەلاچى بوپ بېشىنچى سىنىپنى تۈگەتكەندە ئەلپاتتا ئاكا سىنىپ سانىنى بەشكە كۆپەيتىپ، باشلانغۇچ سىنىپ دەرىجىسىگە پولات بىلەن گۈلنار ياردەملەشتى.

ئەلپاتتا-ئاكا پولات بىلەن گۈلنارغا ھەر كۈنى كەچتە يېڭى دەرىجىلەرنى ئۆتۈش بىلەن بىرگە سوۋېت ئىتتىپاقى يېرىدە يۈز بەرگەن يېڭىلىقلار ئۈستىدە سۆزلەپ، خەلقىمىزنىڭ يەلگىسىنى بېسىپ تۇرغان ئېكسپىلاتاتسىيە زۇلۇمى بىلەن نادانلىقتىن ئىبارەت ئىككى تاغنىڭ زىيىنىنى، ئىنسان ئۈچۈن ئازادلىق، ھۆر-لۈكنىڭ قەدەر - قىممىتىنى چۈشەندۈرەتتى.

1929 - يىلى مىسماخان ئانا يالغۇز ئوغلى پولاتنى بىر قورساق سىڭلىسى جەنساخان ھەدىنىڭ تۇنجى قىزى گۈلنارغا ئۆيلەپ قويدى. گۈلنار ھۆسن - جامالى تولىغان، ئېگىز بوپ، قوشۇما قاش، قارا كۆزلۈك، ئەخلاق - پەزىلەتلىك قىز ئىدى. گۈلنار تويى بولۇپ يىلدىن ئېشىپلا ئوغۇل تۇغدى. بۇ ئىش

ئەلپاتتا ئاتا بىلەن مىسماخان ئانىلارغا ھاياتىي كۈچ، خۇشاللىق
ئېلىپ كەلدى. نەۋرىسىنىڭ ئىسمىنى مەردان قويدى. ئەلپاتتا
ئاكا پولات، گۈلنار قاتارلىق ئۆزى تەربىيىلىگەن سەككىز نەپەر
ئوقۇغۇچىنى غۇلجىدا ئېچىلغان سەككىز ئايلىق ئوقۇتقۇچىلارنى
يېتىشتۈرۈش كۇرسىغا ئەۋەتتى. يۇرت - جامائەتنى ھەرىكەتكە
كەلتۈرۈپ 10 ئېغىزلىق يېڭىدىن مەكتەپ سالدۇردى.
1938 - يىلى جاللات شېڭ شىسەي ئەلپاتتا ئاكىنى «خائىن»
دېگەن بەنتام بىلەن قولغا ئېلىپ ئۈرۈمچى تۈرمىسىدە يوقاتتى.
بۇنداق پاجىئە ئالدىدا پولات باش ئەگمىدى. ئاتا ئىزىغا ۋارىسلىق
قىلىپ مەدەنىيەت - مائارىپ ئىشلىرىنى تەرەققىي قىلدۇرۇش
ئۈچۈن مەكتەپ سىنىپ سانىنى 15 كە يەتكۈزدى، ھەر يىلى
بىر قانچىلىغان ئوقۇغۇچىلار ئىلى، ئۈرۈمچى قاتارلىق جايلاردىن
كى ئىنستىتۇت، تېخنىكوملارغا ئوقۇشقا كىرىپ، نۇرغۇن بىر
لىمىلىك كىشىلەر يېتىشىپ چىقتى. بىراق، ۋەزىيەت تۈيۈقسىز
ئۆزگىرىپ پۈتۈن شىنجاڭنى، جۈملىدىن ئىلى ئاسمىنى قارا
بۇلۇت قاپلىدى. مۇشۇ گۈزەل يېزا كۈچلىرىدا كېچىلىرى لالما
ئىتلار ھۇۋلايتتى. قايسىبىر ئەسكى تام يۈچۈقلىرىدا ھۇۋقۇشلار
سەت ھۇۋلاپ ئەنسىزچىلىك پەيدا قىلاتتى. سوغۇقتا قېلىپ
توڭلىغان ئىتقا ئوخشاش ئىشپىيون - جاسۇسلار كۈچىمۇ كۈچ،
ئىشكىمۇ ئىشك، دېرىزمۇ دېرىزە ماراپ قاترىشىپ يۈرەتتى.
تۇت، ئۇر، باغلا، يىغا - زارلار كۈن ئارىلاپ ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

پولات ئەپەندى ئوڭدىسىغا ياتقان پېتى كۆزلىرىنى تورۇسقا
تىكىپ كۆڭۈللۈك، كۆڭۈلسىز ئىشلارنى باشتىن - ئاخىر ئوي-
لاپ، ئۇلۇغ - كىچىك تىناتتى. بىر چاغدا قاراڭغۇ كېچە
چىرىمىغان يېزىنىڭ پۇقرىقى كۈچىسىدا ئىت قاۋىدى. ھايات

قالمايلا تەرەپ - تەرەپتىن ئىتلار قاۋاش بىلەن تۈننى بېشىغا كىيدى. قايسىبىر ئىتلار ئۆز تۈكىنى ئۆزى يۈگۈزلىغاندەك قەھرى - زەھرى بىلەن رەقىبلىرىگە ھاۋشىپ ھۇجۇم قىلاتتى. — يەنە نېمە بالا بولغاندۇ؟ — دېدى پولات ئەپەندى ئورۇننىڭ ئىچىدە ئولتۇرۇپ.

— شۇنى دەيمىنا، ئىتلارنىڭ قاۋىشىغا قارىغاندا بۈگۈن يەنە ئادەم تۇتتىمۇ نېمە؟! — گۈلنار جۈزا ئۈستىدىكى كۆرۈ-ۋاتقان تاپشۇرۇقلاردىن بېشىنى كۆتۈردى - دە، دېرىزە تەرەپكە قارىدى، — قاراڭ، ۋاراڭ - چۈرۈڭ قىلغان ئاۋازمۇ بار، ھەي ئىپلاسار، بۈگۈن يەنە بىر نەچچە بىگۇناھ كىشىنى قاقشىتىدىغان بولدى - دە.

— چىراغنى ئۆچۈرگىنە، لالما ئىتلارنىڭ بۈگۈن ئىشىك-مۇ ئىشىك، دېرىزىمۇ دېرىزە تىڭ - تىڭلايدىغان كۈنى، ھەي، ھەي، ئامال قانچە.

پولات ئەپەندى ئېغىر تىندى، گۈلنار ئوقۇغۇچىلارنىڭ تاپ-شۇرۇقىنى تېخى كۆرۈپ بولالمىغانىدى. ئۇ دادىسىنىڭ يېنىدا ئۇخلاپ ياتقان مەردانغا قاراپ يۈتىقىنى تۈزەپ يېپىپ قويدى - دە، چىراغنى ئۆچۈردى. كوچىلاردىكى ئەنسزچىلىك، ئىتلارنىڭ قاۋاشلىرى، ئاتلارنىڭ دۈپۈرلەشلىرى، ئاياللارنىڭ يىغا - زارلىرى بۇ ئەر - ئايال ئوقۇتقۇچىنىڭ يۈرىكىنى ئېچىش-تۇراتتى. ئۇلار دېرىزىگە كېلىپ بىر پەس سىرتنى تىڭ-شىدى.

— قانداق قىلىش كېرەك، — دېدى گۈلنار ئېچىنىش ئىچىدە، — مانا قاراڭ، كۈن ئارىلاپلا بىگۇناھ كىشىلەرنى بۇنداق تۇتقۇن قىلسا، مىڭ جاپادا تاپقان - تەرگىنىنى بۇلاپ ئەكەتسە، بۇ جاھان نېمە بولۇپ كەتتى - ھە!؟

— شۇنداق، گومىنداڭچىلار ھازىر ئەجەل ھودۇقۇشدا. سىرتقى جەھەتتىن سوۋېت ئىتتىپاقى بىلەن بولغان سىياسىي، ئىقتىسادىي مۇناسىۋەتنى پۈتۈنلەي ئۈزۈپ قارشىلاشتى. ئىچكى تەرەپتىن جۇڭگو كومپارتىيىسى بىلەن مۇناسىۋەتنى ئۈزۈپ ياپو-نىيە فاشىستلىرىغا قارىتا تەسلىمچىلىك پوزىتسىيىسىگە ئۆتۈپ، سىياسىي، ئىقتىسادىي، تەشكىلىي تەرەپتىن راسا چىرىكلەشپ، جۇڭگو خەلقىنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچرىدى. ئەمدى بىگۇ-ناھ خەلقنى بۇلاش - تالاش، ئۇرۇش، قىيناش، ئاياغ ئاستى قىلىش، قاماش، ئۆلتۈرۈش بىلەن ھاكىمىيەتنى ساقلاپ قالماقچى. بىراق، زۇلۇم قانچىلىك ئاشسا، خەلقنىڭ قارشىلىقى، نارازىلىقىمۇ شۇنچىلىك ئاشىدۇ - دە.

— ئۇغۇ شۇنداق. بىراق، «ئۈزۈم پىش، ئاغزىمغا چۈش» دەپ كۈتۈپ تۇرۇش بىلەن ئىش پۈتمەيدۇ - دە. بۈگۈن ئوقۇتقۇچىلارنىڭ مىش - مىش سۆزىگە قارىغاندا ھېلىقى ھىمىت دېگەن مۇناپىقمۇ ئىشپىيون بوپتىمىش. بۇ جالالتار جەمئىيەتتىن ئەمدى تىغ ئۈچىنى مەكتەپتىكى زىيالىيلارغا قاراتتى دېگەن سۆز. ئەنسىرەپلا يۈرمىەن، ئاخىر قول سالىدىغاندەكلا قىلىدۇ.

— ھىمىت، — پولاتنىڭ يۈرىكى «جىغ» قىلىپ كەتتى. ئۇ بىر پەس جىم تۇرغاندىن كېيىن سۆزىنى داۋام قىلدى، — «ئالا ئىنەكنىڭ بالىسى چالا قۇيرۇق» دەپ كۈنلار بىكارغا دېمىگەن - دە. ئالانى ئاغزىدىن چۈشۈرمەي بىر غۇلاچ تەسۋىنى شاراقلىتىپ، خۇدانىڭ ئۆيى — مەسچىتنىڭ ئىمامى بولغان بوۋىسىدىن تارتىپ باۋجاڭ دادىسىغىچە ئىشپىيون بولۇپ يالغان - ياۋىداق سۆزنى توقۇپ ئۆزىنىڭ يۇرتداش - قېرىنداشلىرىنى قامىتىۋاتقان يەردە ھىمىتقا ئوخشاش مەلۇننىڭ ئىشىپ-يۈن بولۇشى تەبىئىي - دە، — ئۇ ئېغىر تىن ئالدى، ئاندىن

سۆزىنى داۋام قىلدى، — ھىمت ئالدى بىلەن مېنىڭ ئۈس-
تۈمدىن ماتېرىيال بېرىدۇ. مېنى قامىتىپ، ئورنۇمغا مەكتەپ
مۇدىرى بولىدۇ. «جىننىڭ قەستى شاپتۇلدا» دېگەن مانا شۇ.
ئەھەت باۋجاڭنىڭ مەنسىپى، مال - دۇنياسى شۇنىڭدىن كەلگەن
تۇرسا.

— ئۇغۇ شۇنداق، ئەنسىرەپلا يۈرىمەن، ئۇنىڭغا دىققەت
قىلمىساق بولىمىدى، — دېدى گۈلنار.

— ھە، ھە، ھە! «پىچاق سۆڭەككە يەتتى» دېگەن مانا
مۇشۇ، — ھەسرەتلەندى پولات ئەپەندى. ئاندىن سۆزىنى داۋام
قىلدى، — بىز مۇشۇ كۈنگىچە خەلققە قىلچە يامانلىق قىلمى-
دۇق، يېزىنىڭ مەدەنىيەت - مائارىپ ئىشلىرىنى ياخشىلاپ
ئوقۇتقۇچىلىق بۇرچىمىزنىلا ئادا قىلدۇق، بۈگۈنكى كۈندە مۇس-
تەبىت ھاكىمىيەت خەلقىمىزنى ئېكسپىلاتاتسىيە قىلىپ ھەددى-
دىن ئاشتى. بىز ئوقۇتقۇچىلارنىڭ خەلقىمىزنى نادانلىقتىن قۇت-
قۇزۇش مەسئۇلىيىتىمىز بار. بۇ يولدا قۇربان بېرىش شەرەپ-
لىك ئىش.

— شۇنداق، تۆمۈرنى قىزىقىدا سوقۇش كېرەك، —
قوشۇمچە قىلدى گۈلنار.

— شۇنداق، «تۆمۈرنى قىزىقىدا سوقۇش كېرەك». مەن
شەھەرگە چۈشەي. بىر سەپدىشىمدىن ئوقۇشۇمچە، سۈيىدۇڭ،
نىلقا تاغلىرىدا قېچىپ يۈرگەنلەر قورال ئۇقۇشۇپ يۈرۈپتۇ.
بۇنىڭغا قارىغاندا شەھەردىكى زىيالىيلارمۇ تىنچ ياتماسلىقى تەبى-
ئىي، ئەڭ مۇھىمى شەھەردىكى زىيالىيلار بىلەن بىرلىشىپ
پىلانلىق ھەرىكەت قىلىش كېرەك. سەنچە قانداق؟ — سورىدى
ئۇ. گۈلنار يولدىشىنىڭ سۆزىنى ئاڭلاپ يۈرىكى ئورنىغا چۈش-
كەندەك بولدى - دە:

— بولىدۇ، چۈشۈك، — دېدى.

ئەنسز كېچە، ئىتلارنىڭ تۈك - تۈكىنى يەپ قاۋاشلىرى،
ئاتلارنىڭ دۈپۈرلەشلىرى، ئايال - بالىلارنىڭ يىغما-ئارىلاش
نالە - زارلىرى تۈن نىسپىدە جىمىشقا باشلىدى. شۇنىڭدىن
كېيىن ئىگىسىز قالغان ئىتلارنىڭ قورقۇنچلۇق ھۇۋلاشلىرى
بىلەن ھۇۋقۇشنىڭ سەت ھۇۋلىشى ئاڭلىنىشقا باشلىدى. ئىك-
كىيلەن ئۇزاق پاراڭلىشىپ تاشىغا يېقىن كۆزلىرى ئۇيقۇغا
كەتتى.

2

ماي ئايلىرىنىڭ ئاخىرقى بىر كۈنى ئىدى. باغلار قاراڭغۇ-
لىشىپ كەڭ ۋادىلار يېشىللىققا پۈركەنگەنىدى. يېڭىدىن تاختا
بولۇشقا باشلىغان بۇغداي، ئارپىلار مەيىن شامالدا شاۋقۇنىسىز
دېڭىز سۈيىدەك سىلكىنىپ تۇراتتى. كاككۇك گۈلى، سېرىق
چېچەك، كۆپكۈك شىۋاقنىڭ قېرىق پۇراقلىرى دىماققا ئۇرۇلۇپ
تۇراتتى. بوز تورغايلار بەسلەشكەندەك بىرسىنىڭ كەينىدىن بىر-
سى تىك كۆتۈرۈلۈپ كۆك ئاسماندا قاناتلىرىنى پۇلاڭلىتىپ
مۇڭلۇق سايرىشاتتى.

ئىككى ئاتلىق كىشى چىغىر يولىدىن چىقىپ چوڭ يول
بىلەن يېزىغا قاراپ كېلىۋاتاتتى. ھەر ئىككىسىنىڭ كىيىگىنى
قارا كۆك كاستۇم - بۇرۇلكا بىلەن قارا خۇرۇم ئۆتۈك، بېشىدا
شەپكە، قارماققا 40 ياشلار چامىسىدا بولۇپ، ئانچىلا پەرقلە-
نىپ كەتمەيتتى. بىرسىنىڭ مىنگىنى كۈل رەڭ قاشقا،
يەنە بىرسىنىڭ بوز ئات ئىدى. كۈل رەڭ قاشقا بىلەن بوز
ئات بىر - بىرسى بىلەن يول تالاشقانداك يۈگەن سىيرىپ

ماڭاتتى. ئارىلاپ - ئارىلاپ چىۋىنقاپ پۇشقۇرۇپ، باشلىرىنى سىلكىشىپ قويايتتى. بۇ ئىككى كىشى بىر نەرسىدىن ئېھتىيات قىلىشقاندەك پات - پاتلا ئۇيان - بۇيان قارىشىپ قويايتتى.

— ئۆز ۋاقتىدا ھەر يىلى يازدا ئۆيدىكىلەرنى ئېلىپ چىقىپ ئون نەچچە كۈن تۇرۇپ كېتەتتۇق. شېڭ شىسەي بۇ يېزىدىن ئەلپاتتا ئاكىنى، غۇلجا شەھىرىدىن بىزنىڭ پەدەرنى «خائىن» دەپ قولغا ئالدى. خائىننىڭ پۇشتى دېگەن بەتنام بىلەن يۈرۈش - تۇرۇشمىز چەكلىنىپ، شۇنىڭدىن كېيىن بۇ يەرگە چىقالمىدۇق، — دېدى كۈل رەڭ قاشقىغا مىنگەن قارا-قاش، قوي كۆزلۈك، ئىككى مەڭزىدىن قان تېمىپ تۇرغان بۇرۇتلۇق كىشى.

— ئۇلار بىزنى تۈرلۈك تەن جازاسى بىلەن قىيناپ ھوش-سىزلاندۇرۇپ، ئاندىن ئۆزلىرى توقۇپ چىققان سوراق خاتىرى-لىرىگە بارمىقىمىزنى باستۇرۇۋاپتۇ. ۋاي ئەبلەخلەر، ئۇلار دې-گەن جىنايەتلەرنىڭ بىرەرەسى بىزدە بولسچۇ كاشكى، بىز ئۇ-رۈمچى 4 - تۈرمىدە ئەلپاتتا ئاكا بىلەن بىر يىلچە بىرگە يانتۇق. كېيىن، جەمئىيەتتە ئابروۋى چوڭراق بولغانلارنى بىر كېچىدىلا ئەكېتىشتى. قاياققا ئاپارغىنىنى بىلمەيمىز، ئۇلار ئىككىنچىلەپ قايتىپ كەلمىدى. كېيىن ئۇقساق، شۇندىلا دېگەن يەردىكى مەخپىي تۈرمىگە ئاپىرىپ ئۇجۇقتۇرۇپتۇ. تۆت يىللىق تۈرمە ھاياتىدا كۆرمىگەننى كۆردۇق. بۇ جانلارمۇ زاكا-لەتكە قالغان جان دەڭا، — بوز ئاتقا مىنگەن ئاق سېرىقى شۇنداق دېدى - دە، ئېغىر تىنىۋالدى، ئاندىن، — مۇشۇ مۇناپىق گومىنداڭچى ليۇ جۇيچاڭ ئاخىرقى ئىككى قېتىم سوراق قىلىپ، قىيناپ چالا ئۆلۈك قىلىپ يالغان ئىقرارنامىگە قولىم-نى قويىدۇرۇۋاپتۇ. بۇ جاللات ھازىر غۇلجىغا كەلدى. ۋاقتى